



KOMUNIKAT PRASOWY nr 101/24

Luksemburg, 18 czerwca 2024 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-352/22 | Generalstaatsanwaltschaft Hamm (Wniosek o ekstradycję uchodźcy do Turcji)

Nadanie statusu uchodźcy w państwie członkowskim stoi na przeszkodzie ekstradycji zainteresowanego do jego państwa pochodzenia

Dopóki organ, który nadał ten status, nie zniesie go lub go nie cofnie, nie można dokonać ekstradycji zainteresowanego, niezależnie od powodów leżących u podstaw wniosku o ekstradycję

Trybunał Sprawiedliwości uściślił, że państwo członkowskie nie może dokonać ekstradycji obywatela państwa trzeciego do jego państwa pochodzenia w sytuacji, gdy obywatelowi temu nadano status uchodźcy w innym państwie członkowskim. Organ rozpatrujący wniosek o ekstradycję musi nawiązać kontakt z organem, który nadał ten status. Dopóki ten ostatni organ tego statusu nie zniesie lub nie cofnie, nie można dokonać ekstradycji zainteresowanego.

Turcja zażądała od Niemiec ekstradycji obywatela tureckiego pochodzenia kurdyjskiego, podejrzanego o morderstwo.

Sąd niemiecki, który ma orzec w przedmiocie tego wniosku, stawia pytanie o to, czy okoliczność, że zainteresowanemu nadano status uchodźcy w 2010 r. we Włoszech ze względu na ryzyko prześladowań politycznych ze strony władz tureckich z powodu wspierania Partii Pracujących Kurdystanu (PKK), sprzeciwia się ekstradycji.

Ponieważ pytanie to wchodzi w zakres europejskiego systemu azylowego oraz Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, sąd niemiecki postanowił zwrócić się w tej kwestii do Trybunału Sprawiedliwości.

Trybunał odpowiedział, że nadanie statusu uchodźcy we Włoszech stoi na przeszkodzie ekstradycji zainteresowanego do jego państwa pochodzenia, z którego zbiegł. Dopóki organy włoskie nie zniosą lub nie cofną tego statusu, należy odmówić ekstradycji¹. Taka ekstradycja sprowadzałaby się bowiem w rzeczywistości do utraty tego statusu.

Niemiecki organ właściwy powinien na podstawie zasady lojalnej współpracy nawiązać kontakt z organem włoskim, który nadał status uchodźcy.

W sytuacji gdy organ włoski zniesie lub cofnie status uchodźcy po nawiązaniu kontaktu, organ niemiecki musi jeszcze sam dojść do wniosku, że zainteresowany nie jest lub przestał być uchodźcą². Ponadto musi się upewnić, że nie istnieje żadne poważne ryzyko, iż w przypadku ekstradycji zainteresowanego do Turcji zostanie on tam poddany karze śmierci, torturom lub innemu nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu lub karaniu.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!



¹ Trybunał podkreślił jednak, że prawodawca Unii nie ustanowił na tym etapie zasady, zgodnie z którą państwa członkowskie byłyby zobowiązane automatycznie uznać decyzje o nadaniu statusu uchodźcy wydane przez inne państwo członkowskie. Państwa członkowskie mają wobec tego swobodę w zakresie uzależnienia uznania wszystkich praw związanych ze statusem uchodźcy na swoim terytorium od wydania przez ich właściwe organy nowej decyzji nadającej ten status.

² Formalne nadanie przez państwo członkowskie statusu uchodźcy ma bowiem charakter deklaratoryjny. Wobec tego obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec spełniający odpowiednie przesłanki jest z tego już jedynie względu uchodźcą.